

delsler, vi nu have, baade Telefon-, Dampskibs- og Jernbaneforbindelser, at staa i tilstrækkelig Rapport med Kontorerne i København. Jeg vil gerne have Lov til at gøre opmærksom paa, at det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt), som jo egentlig gav Forslaget i Kommissionsbetænkningens Side 49 sin aldeles uforbeholdne anbefaling og Tilslutning, har paa Side 48 i samme Betænkning subsidiært sluttet sig til det Standpunkt, som danner Grundlaget for det Lovforslag, her foreligger. Det har glædet mig at høre det ærede 3die Medlem for 8de Kreds udtale sig, som han har gjort i Dag. Det Forslag, som findes i Betænkningen Side 49, har nemlig min udelte Tilslutning. Jeg vil gerne have Lov til at sige til det ærede 6te kongevalgte Medlem, som udtalte, at den Minister, som har forelagt dette Forslag i en Form, som var ganske anderledes tiltalende for det ærede Medlem, end det, som nu foreligger for os vedtaget af Folketinget, har haft saa kort Ministertid, og at den nuværende Ministers Tid maaske heller ikke vilde blive for lang, at det ærede Medlem taler jo af Erfaring. Der er jo ingen af os her, der i dette Øjeblik kan sige, hvor længe den nuværende Ministers Tid kan vare, men jeg vil haabe, det maa lykkes for os under denne Minister at faa dette Lovforslag vedtaget paa en saadan Maade, at Folk — og her tænker jeg særlig paa Privatbanerne — kunne komme til at leve under Forhold, som ere bedre end de nuværende. Jeg er tilbøjelig til at tro, at dette Forslag, hvis vi vedtage det i den foreliggende Form, ikke vil være noget videre Fremskridt i den Henseende. Jeg siger: Skulle vi have Kommissarier, vil jeg helst beholde de lokale, men for øvrigt kan jeg i alt væsentligt slutte mig til de Udtalelser, som kom fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), og anbefaler selvfølgelig Lovforslaget til videre Fremme. Jeg har den Opfattelse, at der vil blive stillet Forslag om, at Sagen skal i Udvalg, og saa vil der blive nærmere Lejlighed til at undersøge Forholdet.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Mit Standpunkt til det foreliggende Lovforslag er det, at jeg kan tiltræde det, som det nu er. Det er jo ganske rigtigt, som det er blevet berørt fra forskellige Sider og navnlig af den første ærede Taler i Dag, min højtærede Forgænger paa denne Plads (Juil-Ryssteen), at ihvorvel dette Lovforslag oprindeligt er kommet fra Regeringen, er det

under Behandlingen i det andet Ting undergaaet tre Ændringer, som ingen vil kunne nægte ere af ret væsentlig Art. Alligevel siger jeg altsaa, at jeg kan tiltræde det, som det foreligger, og i den Henseende er min Stilling jo egentlig ikke forskellig fra min ærede Forgængers Standpunkt, som den ærede første Taler kom ind paa. Det er ganske vist, at min ærede Forgænger betegnede de tre Ændringer som Forringelser af Lovforslaget — det var det Udtryk, han brugte ved Sagens 2den Behandling i Folketinget —, men ved den 3die, ganske korte Behandling, hvor der blev indført en enkelt Ændring med Hensyn til Lovens Ikrafttræden, endte han jo dog Behandlingen af Sagen med at sige, at hans Indvendinger vare — om jeg husker ret — væsentlig afkræftede ved den Ændring, som da forelaa. Det er altsaa i Overensstemmelse med min Forgænger, naar jeg siger, at jeg kan tiltræde Forslaget, som det her foreligger. Der er maaske endda den Nuance mellem ham og mig, at jeg ikke ser, med den Betænkkelighed paa disse Ændringer, som han gjorde, men det spiller jo en mindre væsentlig Rolle; i Resultatet, i Konklusionen er jeg altsaa enig med ham, jeg kan modtage Lovforslaget, som det foreligger. Jeg ser derfor heller ikke nogen særlig Grund for mig til at komme ind paa disse 3 Ændringer.

Om den første af dem, Lønningsspørgsmaalet — ja, en Fortalelse, som den ærede første Taler gjorde sig skyldig i, er jo allerede berigtiget af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) — skal jeg sige, at med Hensyn til Begyndelseslønnen kan det jo fra Ministerens Standpunkt kun være en Fordel at have ret høje Lønninger; derved staaar han friere i Valget af den Mand, han ønsker at betro den Gerning, der er Tale om, og jeg skal ogsaa indrømme, at de Begyndelseslønninger, der ere foreslaaede her, selv med de Alderstillæg, der er Tale om, ere beskedne — det er jo vore Embedslønninger i det hele taget her i Landet. Men naar henses til, hvad vi byde paa andre Omraader, og ogsaa til, hvad der i saa Henseende foreligger fra den i sin Tid nedsatte Jernbanekommissions Side, tror jeg ikke, at man med nogen Styrke vil kunne modsætte sig det Forslag, her foreligger. Skulde det i paakommende Tilfælde vise sig umuligt for de her foreslaaede Lønninger at faa Pladsen besat med den Mand, som Ministeren maa anse for ganske særlig egnet til at indtage den,